

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย ดังนี้ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนจำแนกตามการจัดแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาขนาดของโรงเรียน รายได้นอกงบประมาณ และการมีครูที่ได้รับรางวัลด้านการวิจัยในชั้นเรียน
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของภูมิสังคมของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลภูมิสังคมของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยพบว่า จากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ให้ข้อมูลจำนวน 98 โรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ร้อยละ 58.20 มากกว่าโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 คิดเป็นร้อยละ 41.80 โดยแบ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 35.70 ซึ่งมากกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กและกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 30.60 และ ร้อยละ 33.70 ตามลำดับ โดยเป็นโรงเรียนที่มีรายได้นอกงบประมาณมากกว่า 5 ล้านบาทต่อปี ร้อยละ 74.50 ซึ่งมากกว่าโรงเรียนที่มีรายได้นอกงบประมาณตั้งแต่ 1 ล้านบาท ถึง 5 ล้านบาท และโรงเรียนที่มีรายได้นอกงบประมาณ น้อยกว่า 1 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 21.40 และร้อยละ 4.10 ตามลำดับ เป็นโรงเรียนที่มีครูเคยได้รับรางวัลด้านการวิจัยในชั้นเรียน ร้อยละ 79.60 มากกว่าโรงเรียนที่ไม่มีครูเคยได้รับรางวัลด้านการวิจัยในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 20.40 ส่วนผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญซึ่งเป็นตัวแทน

ของโรงเรียนมีส่วนเท่ากัน ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ ครู หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และผู้แทนครูผู้สอน

สรุป โรงเรียนที่ให้ข้อมูลส่วนใหญ่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ มีรายได้นอกงบประมาณมากกว่า 5 ล้านบาทต่อปี และมีครูที่เคยได้รับรางวัลด้านการวิจัยในชั้นเรียน

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ทั้ง 5 ด้าน พบว่า ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีอยู่ในระดับมาก โดย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงที่สุด คือ ด้านการให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และรองลงมา คือ ด้านการให้ครูนำผลงานวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนต่ำที่สุด คือ ด้านการยกย่องเชิดชูเกียรติครู ผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06

ผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จากโรงเรียนที่มีครูเคยได้รับรางวัลด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยผู้ให้สัมภาษณ์ คือ ผู้บริหารโรงเรียน หรือรองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ จำนวน 15 คน สรุปผลดังนี้

การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัศึกษามีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานประจำปีของโรงเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนจากการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีการประชุมครูให้ทราบถึงนโยบายและความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน ให้ความรู้ เกี่ยวกับการทำการวิจัยในชั้นเรียนแก่ครู อบรมการใช้เทคโนโลยีเพื่อนำมาช่วยในการสืบค้นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีการร่วมวางแผน ปฏิบัติในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับครู แนะนำแหล่งข้อมูล สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ในชั้นเรียน ส่งเสริมพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู โดยถือว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการเริ่มต้นของ การเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนของครูนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน การสนับสนุนด้าน งบประมาณในการสร้างสื่อการเรียนการสอนตามผลการวิจัยในชั้นเรียนของครู

5.1.3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามลักษณะการจัดแบ่ง เขตพื้นที่การศึกษา ขนาดของโรงเรียน รายได้นอกงบประมาณต่อปี และการมีครูเคยที่ได้รับรางวัล ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ผลปรากฏดังนี้

1) ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามลักษณะการจัดแบ่งเขตพื้นที่การศึกษา พบว่า ในภาพรวม มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการยกย่องเชิดชูเกียรติครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน นั้นมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2) ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน ในภาพรวม มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการให้ครูจัดทำการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันระหว่างโรงเรียนขนาดเล็กและกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการยกย่องเชิดชูเกียรติครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่ใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามรายได้นอกงบประมาณต่อปี ในภาพรวม มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการให้ครูจัดทำการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันระหว่างโรงเรียนที่มีรายได้นอกงบประมาณต่อปีน้อยกว่า 1 ล้านบาทกับโรงเรียนที่มีรายได้นอกงบประมาณต่อปีมากกว่า 5 ล้านบาทต่อปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันระหว่างโรงเรียนที่มีรายได้นอกงบประมาณต่อปีน้อยกว่า 1 ล้านบาทกับโรงเรียนที่มีรายได้นอกงบประมาณต่อปีมากกว่า 5 ล้านบาทต่อปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามการมีครูเคยที่ได้รับรางวัลด้านการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนที่มีครูเคยที่ได้รับรางวัลด้านการวิจัยในชั้นเรียนกับโรงเรียนที่ไม่มีครูไม่เคยได้รับรางวัลด้านการวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหามาจากแบบสอบถามปลายเปิด และแบบสัมภาษณ์ในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด คือ ผู้บริหารโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และผู้แทนครูผู้สอนในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และผู้บริหารโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ พบว่า

ผลการวิเคราะห์ปัญหาจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา คือ ลักษณะการปฏิบัติงานที่ส่งผลกระทบให้แนวการดำเนินงานการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา นั้นถูกลดความสำคัญหรือเปลี่ยนแปลง ทำให้เกิดปัญหาแนวปฏิบัติในการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ชัดเจน ขาดงบประมาณในการศึกษาฐานโรงเรียนดีเด่นด้านการวิจัยในชั้นเรียน ทรัพยากรสารสนเทศและเทคโนโลยีที่ใช้เพื่อศึกษาหาความรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งมีไม่เพียงพอ

ส่วนแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา นั้นโรงเรียนควรแนวปฏิบัติควรมีความชัดเจนและต่อเนื่องในการดำเนินงานการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ควรมีการจัดประชุมเกี่ยวกับแนวทางการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นรูปธรรม การให้คำปรึกษาหรือแนวทางการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับครู ควรมีการวางแผนจัดสรรเงินเพื่อดำเนินการด้านการวิจัยในชั้นเรียนให้เหมาะสม ส่งเสริมครูให้แก้ปัญหการเรียนรู้การสอนโดยใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียน ควรมีการติดตามผลการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นระบบ เชื่อถือได้ ต่อเนื่อง ควรมีการดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ผลงานด้านการวิจัย เพื่อเปิดโอกาสให้ครูได้ร่วมแสดงความรู้จากค้นคว้าวิจัยเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งเสริมให้ครูที่มีผลงานด้านการวิจัยมาเป็นเกณฑ์ในการเข้ารับพิจารณาความดีความชอบ และควรมีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องความก้าวหน้าในวิชาชีพโดยนำการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นเกณฑ์ โดยโรงเรียนควรมีการดำเนินการคัดเลือกครูแกนนำด้านการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อดำเนินการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่งเสริมให้ครูแกนนำทางด้านการวิจัยในชั้นเรียนเข้าร่วมสัมมนาเวทีวิชาการและเปิดโอกาสให้ครูได้ส่งผลงานวิจัยอย่างทั่วถึง

ผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหา แนวทางการแก้ไข และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยผู้บริหารโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ จำนวน 15 คน สรุปผลดังนี้

ปัญหาที่พบเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา คือ ครูผู้สอนยังขาดความรู้และความชัดเจนในกระบวนการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นผลมาจากการส่งเสริมของโรงเรียนไม่เป็นรูปธรรมและไม่ต่อเนื่องในด้านนโยบายการปฏิบัติ ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนและการสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาเทคโนโลยีเพื่อพัฒนางานด้านการวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเรียนการสอน

ส่วนแนวทางการแก้ไขปัญหา คือ ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการส่งเสริมครูผู้สอนโดยสร้างความตระหนักและให้ความสำคัญในทักษะความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน

กระตุ้นให้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาความดีความชอบ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงาน ตลอดจนการสนับสนุนงบประมาณด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนให้เพียงพอ และตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 การอภิปรายผลการศึกษาศึกษาการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาศึกษาการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยด้านการให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด จากข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนว่าเป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพราะการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยหวังผลเพื่อนำผลการส่งเสริมการวิจัยไปพัฒนาขั้นตอนการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ(ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ได้ระบุไว้ในหมวด 4 แนวทางการศึกษา มาตรา 24 ข้อ 5 ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ โดยให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ นภา ฟ้าเกียรติ (2548, น. 63) ได้กล่าวถึงแนวทางส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูว่า การจัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นแนวทางที่ส่งผลให้การทำวิจัยในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากที่สุด

รองลงมา คือ ด้านการให้ครูนำผลงานวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน เป็นงานดำเนินงานของโรงเรียนเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการจัดประชุมวางแผนการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมครูให้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการจัดทำแผนการเรียนรู้ และให้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน สนับสนุนงบประมาณในการสร้างสื่อการเรียนการสอนตามผลการวิจัยในชั้นเรียนของครู ส่งเสริมครูให้ใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนไปจัดทำเป็นเอกสารประกอบการเรียนการสอน และนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน สอดคล้องกับแนวคิดพิชิต ฤทธิ์จรูญ (2545, น. 15)

บทบาทของครูกับการวิจัยในชั้นเรียนว่าเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่จะช่วยในการพัฒนาผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จคือ การวิจัยในชั้นเรียนเพราะเป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ จะเริ่มจากการเกิดปัญหาการเรียนรู้ในชั้นเรียน แล้วครูแสวงหาวิธีการแก้ปัญหา ค้นหาคำตอบในสิ่งที่อยากรู้แล้ว ดำเนินการแก้ปัญหาหรือค้นหาคำตอบและตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นว่าเป็นอย่างไร สอดคล้องกับ พิสิษฐ์ คำแสน (2546, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวโดยภาพรวมแล้วผู้บริหารให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่เต็มที่ ซึ่งบทบาทที่แท้จริงของผู้บริหารนั้นมีหน้าที่ที่จะต้องส่งเสริมให้ครูพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยการใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

ในขณะเดียวกัน พบว่า ด้านการยกย่องเชิดชูเกียรติครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนโยบายจากหน่วยงานต้นสังกัดมีเกณฑ์การประเมินเพื่อคัดเลือกครูแกนนำด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่ไม่ชัดเจน เพื่อเป็นตัวแทนของโรงเรียนในการส่งเสริมกิจกรรมการวิจัยในชั้นเรียนและการค้นคว้าและพัฒนาการเรียนการสอนแก่ครูผู้สอนภายในและภายนอกโรงเรียน ตลอดจนการส่งเสริมให้ครูแกนนำทางด้านการวิจัยในชั้นเรียนเข้าร่วมสัมมนาเวทีวิชาการและเปิดโอกาสให้ครูได้ส่งผลงานวิจัยอย่างทั่วถึง เพื่อเป็นแนวทางแก่ครูในการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รุ่ง แก้วแดง (2543, น. 146) กล่าวว่าไว้ว่า ผู้บริหารจะต้องเน้นในการให้ขวัญและกำลังใจแก่ครูแต่ละคนโดยการยกย่องให้เกียรติและรางวัลเพื่อให้ครูมีความภาคภูมิใจในความสำเร็จทางการทำงานของตนเอง แล้วครูก็จะทำงานอย่างมีความสุขและมีพลังไปกระตุ้นเด็กในทำนองเดียวกันกับที่ผู้บริหารเสริมพลังให้ครูมาแล้ว การให้การยกย่องเชิดชูครู ที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ ศักดิ์ศรี ชนาธิป พรกุล (2544, น. 2) กล่าวว่าไว้ว่า ครูผู้สอนนั้นจะต้องทำการพัฒนาคุณภาพให้มีความเป็นมืออาชีพมากขึ้นโดยจะกำหนดมาตรฐานในเรื่องใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ครูและเงินเดือน เพื่อให้วิชาชีพครูเป็นที่รวมของคนดี คนเก่ง และยกย่องอาชีพครูให้เป็นอาชีพที่มีเกียรติและศักดิ์ศรี

5.2.2 การอภิปรายผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร

จากการเปรียบเทียบการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะการจัดแบ่งเขตพื้นที่การศึกษา ขนาดของโรงเรียน เงินรายได้นอกงบประมาณต่อปี และโรงเรียนที่มีครูเคยได้รับรางวัลด้านการวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยมีข้อค้นพบซึ่งแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กับโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 มีการปฏิบัติในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านการยกย่องเชิดชูเกียรติครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน นั้นมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 มีการให้ความสำคัญและตระหนักในด้านการยกย่องเชิดชูเกียรติครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่า โดยสนับสนุนครูให้ส่งผลงานการวิจัยในชั้นเรียนเข้าประกวดในเวทีวิชาการระดับต่าง ๆ แต่งตั้งครูแกนนำทางด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งเสริมให้ครูแกนนำด้านการวิจัยในชั้นเรียน แบ่งปันความรู้และประสบการณ์แก่ครูในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมพงษ์ เกษมสิน (2541, น.397) กล่าวว่าไว้ว่า สภาพการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กรใดก็ตาม ควรมีการให้บำเหน็จรางวัล การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งแก่ผู้ปฏิบัติงานดีเยี่ยมเป็นเครื่องจูงใจให้บรรดาผู้ใต้บังคับบัญชา หรือผู้ร่วมงานมีความกระตือรือร้นต่อการปฏิบัติหน้าที่การทำงานด้วยความขยันขันแข็ง มีความมั่นใจและขวัญกำลังใจที่ดี อันเป็นหลักของการให้บำเหน็จความดีความชอบระบบของการประเมินผลที่จัดทำขึ้นเพื่อหาคุณค่าของบุคคลในแง่ของการปฏิบัติงานแลสมรรถภาพในการพัฒนาตนเองสำหรับเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนที่มีขนาดเล็กและกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ มีการปฏิบัติในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการให้ครูจัดทำวิจัยในชั้นเรียนมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่มีการปฏิบัติแตกต่างกับโรงเรียนขนาดเล็กและกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ มีความเข้าใจและข้อกำหนดแนวการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่ชัดเจนมากกว่า ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่มีการปฏิบัติแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่พิเศษ นั้นมีครูที่ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนไม่ชัดเจน เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2546, น. 137) เรื่องการกำหนดให้ครูทุกคนต้องทำวิจัยในชั้นเรียน การให้ทดลองวางแผนปฏิบัติงานวิจัยเพื่อสร้างความเข้าใจเรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544, น. 2) กล่าวว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ครูต้องมีการพัฒนาตนเองให้เป็นครูมืออาชีพด้วย การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ การที่ครูนำกระบวนการวิจัยมาใช้จัดการเรียนรู้ ที่ครูเป็นผู้มีส่วนร่วมสร้างนักเรียนให้เป็น

บุคคลแห่งการเรียนรู้ สำหรับด้านการยกย่องเชิดชูเกียรติครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่มีการปฏิบัติแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอาจเป็นเพราะโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มีการให้ความสำคัญและตระหนักในด้านการยกย่องเชิดชูเกียรติครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชนาธิป พรกุล (2544 , น. 2) กล่าวว่า ครูผู้สอนนั้นจะต้องทำการพัฒนาคุณภาพให้มีความเป็นมืออาชีพมากขึ้น โดยจะกำหนดมาตรฐานในเรื่องใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ครูและเงินเดือน เพื่อให้วิชาชีพครูเป็นที่รวมของคนดี คนเก่งและยกย่องอาชีพครูให้เป็นอาชีพที่มีเกียรติและศักดิ์ศรี

ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้นอกงบประมาณต่อปี โดยภาพรวมมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการให้ครูจัดทำ การวิจัยในชั้นเรียน มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า โรงเรียนที่มีรายได้นอกงบประมาณน้อยกว่า 1 ล้านบาท มีการปฏิบัติแตกต่างกับโรงเรียนที่มีรายได้นอกงบประมาณมากกว่า 5 ล้านบาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเป็นเพราะโรงเรียนที่มีรายได้นอกงบประมาณมากกว่า 5 ล้านบาท มีรายได้ที่เพียงพอต่อการกระตุ้นให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียนและการสนับสนุนทุนในการสร้างนวัตกรรม สำหรับด้านการให้ครูมีความเกี่ยวข้องการทำวิจัยในชั้นเรียนมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า โรงเรียนที่มีรายได้นอกงบประมาณน้อยกว่า 1 ล้านบาท มีการปฏิบัติแตกต่างกับโรงเรียนที่มีรายได้นอกงบประมาณมากกว่า 5 ล้านบาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ วีรพล ฉลาดเข้ม (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา พบว่า ครูมีความรู้และทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับน้อย มีปัญหาขาดหลักความรู้เกี่ยวกับ ขาดแหล่งค้นคว้า ขาดงบประมาณ วัสดุสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บัญชา อึ้งสกุล (2539, น. 61) การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียนการบริหารที่นำไปสู่ความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียนย่อมอยู่ที่ความต้องการของผู้บริหารที่จะกำหนด งบประมาณและวัสดุส่งเสริมการวิจัยที่เหมาะสม ต้องมีการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการวิจัยทางการศึกษาจนกระทั่งเกิดเป็นแนวทางปฏิบัติที่นำไปสู่การพัฒนา การศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียน และสอดคล้องกับ ภิญโญ สาธร (2529, น. 208) ผู้บริหารควรส่งเสริมด้านวัสดุ อุปกรณ์หรืองบประมาณให้ครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ให้ความช่วยเหลือทุกด้าน เช่น การเพิ่มแหล่งความรู้ให้แก่ครู การอำนวยความสะดวกในการสืบค้นข้อมูล

ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามโรงเรียนที่มีครูเคยได้รับรางวัลด้านการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนที่มีครูเคยได้รับรางวัลด้านการวิจัยในชั้นเรียนกับโรงเรียนที่ไม่มีครูเคยได้รับรางวัลด้านการวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ มนสิข สิทธิสมบูรณ์ (2546, น. 8) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนก่อให้เกิดประโยชน์กับบุคคลทุกฝ่ายในโรงเรียน ผู้ที่ได้รับประโยชน์โดยตรงก็คือนักเรียนและยังเป็นประโยชน์กับตัวครูเพื่อนครูในโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น การให้ความยอมรับนับถือเป็นการบริหาร เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรับผิดชอบและสามารถทำงานในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การยอมรับนับถือเป็นปัจจัยจูงใจที่กระตุ้นมนุษย์ จากสถานะที่เป็นกลางให้ไปอยู่ในสถานะที่เป็นกลางให้ไปอยู่ในสถานะที่อยากทำงาน ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกรักการวิจัยในโรงเรียน ถือว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนการนำการวิจัย เข้าไปใช้ในการเรียนการสอนและผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของโรงเรียน

5.3 ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้ผลการวิจัยในครั้งนี้มีประโยชน์มากยิ่งขึ้นจึงควรมีการนำผลการวิจัย และมีการศึกษาเพิ่มเติมดังข้อเสนอแนะต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีนโยบายอย่างชัดเจนและต่อเนื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยสามารถนำไปปฏิบัติได้ในทิศทางเดียวกัน
- 2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีกิจกรรมให้กับครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อสร้างโอกาสเสนอหรือเผยแพร่ผลงานมากยิ่งขึ้น
- 3) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีการจัดสรรงบประมาณให้กับโรงเรียนที่มีความต้องการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาการเรียนการสอน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

- 1) โรงเรียนควรสร้างความตระหนักให้ครูเห็นถึงความสำคัญเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
- 2) โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับครู โดยกำหนดใช้รูปแบบของวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3) โรงเรียนควรให้การสนับสนุนหรืออำนวยความสะดวกด้านงบประมาณให้กับครูผู้สอนในการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเพียงพอ

4) โรงเรียนควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนครูผู้สอนให้การทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาความดีความชอบและเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูในการทำงาน

5.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนในแต่ละประเภทที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและประสิทธิภาพทางการวิจัยในชั้นเรียนของครูในบริบทที่ต่างกัน ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นภาพการวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนที่มีปัจจัยแตกต่างกัน และเกิดประโยชน์ต่อผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัย

2) ควรศึกษาในเชิงลึกเน้นการวิจัยเชิงคุณภาพในเรื่องปัญหาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครู

3) ควรมีการนำประเด็นที่ศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์สำหรับศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนด้านอื่น ๆ ต่อไป